

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredje Behandling af Forslag til Lov om Forandringer i og Tillæg til Lovene af 2den Juli 1880 og 30te Marts 1889 om Lønninger ved Toldvæsenet m. m.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 5760 ff.)

Der var til denne Behandling stillet følgende Endringsforslag:

Af Ordføreren (R. Nielsen):

Til § 6:

§ 1ste Linie ændres „April“ til „Juli“.

Det stillede Endringsforslag, den Paragraf, hvortil det var stillet, samt Lovforslaget som Helhed fattes til Forhandling under et.

Ordføreren (R. Nielsen): Det foreliggende Endringsforslag er stillet i Henhold til min Udtalelse ved Sagens 2den Behandling og gaar ud paa, at Lovens Strafftræden, som efter Forslaget, som det vedtoges ved 2den Behandling, skulde ske den 1ste April, fastsættes til 1ste Juli. Det er noget, der følger af sig selv, og jeg anbefaler hermed Forslaget.

Da ellers ingen begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Endringsforslaget (se foran) vedtoges uden Afstemning.

Lovforslaget (se Tillæg C.) vedtoges enstemmig med 53 Stemmer.

Formanden (Høgsbro): Lovforslaget vil nu blive tilfattet Landstingets Formand.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Anden Behandling af Forslag til Lov om Omberetning af nogle i Henhold til Lov af 9de April 1851 fastsatte Pensioner.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3139, Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 2384.)

Formanden (Høgsbro): Sagen kan ikke foretages uden Tingets Samtykke. Saaremt ingen gør Indsigelse, betragter jeg imidlertid dette som givet (Ophold). Det er altsaa givet.

Der var ikke stillet noget Endringsforslag.

Lovforslagets eneste Paragraf fattes under Forhandling.

Ordføreren (C. Sage): Omstændighederne have medført, at dette lille Lovforslag er blevet noget forsinket i Udvalget. Der er imidlertid al mulig Grund til at vedtage det, allerede fordi Anledningen til dets Fremkomst er et til Finansministeren i Fjor af Folketinget henvist Andragende, og fordi de Personer, hvem det skal gælde, ere gamle og skrøbelige. I Forhæd drejer Sagen sig om dette: I 1876 blev der vedtaget en ny Lov om Underofficerers og lige-stillede Pensionering; de Regler, som denne Lov indførte, vare gennemgaaende noget gunstigere end Reglerne i den indtil da gældende Lov af 1851. Ved Lovens Indførelse blev det bestemt, at den skulde have tilbagevirkende Kraft fra 1 April 1874, saaledes at de Pensioner, som vare fastsatte efter denne Dag, vilde være at omregne efter den ny og gunstigere Beregningsmaade. Imidlertid har det ikke kunnet undgaaes, at de øvrige, som ere pensionerede i Henhold til den ældre og ugunstigere Lov, have følt sig tilfidsatte, og da mange af dem leve i meget smaa Kaar, nære de et meget stærkt Ønske om at få deres Pension beregnet efter de nyere og fordelagtigere Regler. Andragender herom have gentagne Gange foreligget for Finansudvalget, og i Fjor vedtog Tinget paa Udvalgets Forslag at henvise Spørgsmaalet til Ministerens Under-søgelse. Finansministeren har gjort adskillige Betæneligheder gældende over for en Foranstaltning af denne Art, Betæneligheder, som jeg ikke behøver at gentage, da de findes udførligt fremstillede i de Motiver, som ledsage det foreliggende Forslag. Finansudvalget erkender fuldstændig Berettigelsen af disse Betæneligheder. Det bør være Reglen, at den Pension, der tilkommer en Mand i Henhold til den til enhver Tid gældende Lov, maa betragtes som endelig og afgørende, og han kan i og for sig intet Krav have paa en højere Pension, fordi der senere vedtages en ny Lov, som giver ny Regler. Ligeledes maa det erkendes, at det let kan føre til vidtrækkende Konsekvenser,